

tanke, der har faaet Udtryk i Grundlovens § 37. Det har jo været Meningen, at de Anstuelser og Interesser, hvorfor man betragter disse privilegerede Vælgere som de naturlige Talsmænd eller Repræsentanter, skulle have et Antal Valgmænd, der svarede til det Antal Repræsentanter, der mødte som Udsendinge fra de forskjellige Sogne. Dette Forhold bliver forrykket, naar de privilegerede Vælgere udeblive fra Valget. Det bør desuden heller ikke oversees, at det er i den 5te midlertidige Bestemmelse i Grundloven udtrykkelig udtalt, at forsaavidt disse privilegerede Valgmænd udeblive uden lovligt Forsald, ere de underkastede de samme Bestemmelser som Valgmændene, og det er ganske vist, at denne Bestemmelse var Gjenstand for megen Meningsforskjel, da Forhandlingerne om Grundloven i det Hele fandt Sted. Denne Bestemmelse, der her er kommen ind i den midlertidige § 5, var saaledes, det tør jeg sikkert sige, paa en Maade et Supplement til Grundlovens § 37. Naar der overhovedet er Spørgsmaal om, hvad der er den rette og sande Mening af Grundloven, er det ikke uden Betydning, hvad der staaer i de midlertidige Bestemmelser, der ere tilføiede Grundloven, idet disse Bestemmelser jo bleve til samtidigt med Grundloven og bleve udarbejdede af det samme Fællesudvalg, der var beskæftiget med Grundlovens endelige Affattelse, saa at det dog vel maa have Formodningen for sig, at den Anstuelse, der er udtrykt i disse midlertidige Bestemmelser, er overeensstemmende med Grundlovens sande Mening. Men bortset herfra, at man kan være temmelig overbevist om, at det ikke vilde være vel stemmende med den Anstuelse, der har været ledende ved Grundlovens Affattelse, om man vilde vedtage de Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe), vil jeg minde om, at i hvert Tilfælde er den modsatte Regel altsaa dog udtrykt i en Lovbestemmelse, der er givet af Rigsdagen forrige Aar, og det vil dog vistnok erkendes for at være noget Besynderligt, om man det

ene Aar paa det Omraade, her er Spørgsmaal om, skulde forandre, hvad man har vedtaget det foregaaende Aar. Hvad der kan bevæge den ærede Forslagsstiller, og maaskee flere med ham til at ønske Bestemmelserne forandrede paa dette Punkt, ligger saa overmaade nær, at jeg ikke skal tillade mig at hentyde dertil. — Der er endvidere af flere ærede Medlemmer stillet et Forslag under Nr. 46, der gaaer ud paa, at man skulde føie til, at Livsfæsterne dog skulle betragtes som dem, der have udredt de Skatter og Afgifter til Stat og Commune, der svares af Eiendommene, trods den almindelige Regel i § 65. Det ærede Medlem for Sorø Amt 4de Valgkreds (Holstein), som i dette Tilfælde ikke er tilstede, anbefalede dette Forslag ved at henvise til, at der havde gjort sig forskjellige Opfattelser gjældende, og at det vilde være meget heldigt og ønskeligt at faae en Regel, som kunde affkære Uenighed og Tvivl for Fremtiden. Den høitærede Conseilspræsident har imidlertid i denne Henseende med fuld Føie gjort opmærksom paa, at det ikke godt kan lade sig gjøre at udelukke Muligheden af forskjellige, ogsaa urigtige, Fortolkninger af en hvilken som helst Lovbestemmelse, men at der, fordi der ved en enkelt Keilighed har vist sig forskellige Meninger, fordi det har vist sig, at en Bestemmelse kunde blive urigtig fortolket, derfor ikke er Opfordring til at komme med nye Lovbestemmelser, der jo kunde dele Skæbne med de tidligere, nemlig at blive undergivne forskellige Fortolkninger. Det Naturligste er, at de Autoriteter, der have at vaage over Lovenes rette Anvendelse, i dette Tilfælde først og fornemmest Regjeringen, foranledige, at de blive anvendte paa den rigtige Maade og paa samme Maade overalt i Landet. Men det, som er Hovedtingen, er ikke engang det, som den høitærede Conseilspræsident gjorde opmærksom paa, at de ærede Medlemmers Forslag gaaer ud paa Noget, der vil stille Livsfæsterne, som den høitærede Conseilspræsident sagde, i en exceptionel Stilling, paa Noget, som vilde være en Undtagelse fra, vilde være i Strid med Hovedreglen,